

3. SINIF ŐİİRLERİ

	ŐİİRİN ADI	EZBERLENECEĐİ AY
1.	ANADOLU SEVGİŐİ	Ekim
2.	BİR ERİK AĞACIM VARDI	Kasım
3.	YARI AYDINLIKLAR KI SAHİPSİZ	Aralık
4.	DAVET	Ocak
5.	UÇUN KUŞLAR	Mart
6.	ŞARKIMIZ BİZİM	Nisan
7.	ANNE	Mayıs
8	ÇOCUK VE AĞAÇ	Haziran

ANADOLU SEVGİSİ

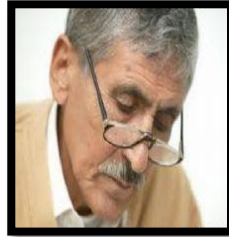
Sen bizim dağları bilmezsin gülüm,
Hele boz dumanlar çekilsin de gör.
Her haftası bayram, her günü düğün,
Hele yaylalara çıkılsın da gör.

Bilmezsin ovalar nasıldır bizde;
Kağnılar yollarda, yoncalar dizde...
Saydıklarım damla değil denizde,
Hele bir ekinler ekilsin de gör.

Görmedin sen bizim mavi suları,
Karlar eriyince kırar yuları...
Köpük olur beyaz, sel olur sarı;
Hele taştan taş dökülsün de gör.

Sen bizim köyleri görmedin ki hiç,
Yolları toz, çamur, evleri kerpiç.
O kirli kabukta, o en temiz iç;
Hele bir yakından bakılsın da gör.

Anlamaz, bilmezsin sen bizim halkı,
Sevgiyi bulasın, yakına gel ki...
Kalıplar gerçeği göstermez belki
Gönül perdeleri sökülsün de gör.

Abdürrahim KARAKOÇ

BİR ERİK AĞACIM VARDI

Bir erik ağacım vardı
Ak çiçekler açardı
Baharda

Bir erik ağacım vardı
Kuşlara
Kucak açardı.

Bir erik ağacım vardı
Dallarında çiçekler
Dallarında kuşlar
Civıldaşırlardı.

Bir erik ağacım vardı
Kestiler
Yerine bir kocaman
Apartman diktiler.

Artık ne çiçek açar
Ne kuşların hâlinden anlar.

A. Vahap AKBAŞ

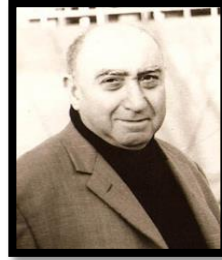
YARI AYDINLIKLAR KI SAHİPSİZ

Yarı aydınlıklar ki sahipsiz
Ve mavi serçeler sabahtan erken,
Çocuğum şarkı söyle sokaklarda
Sesin güzelliğini kaybetmeden...

Kapılar açılır ardına kadar,
Kuşlar uçar hatıralar içinden.
Çocuğum bol bol masal dinle,
Henüz inanırken.

En uzak gemileri korsanların,
Seyretmek yıldızların silinmesini,
Çocuğum sor neden akşam oluyor?
Kimse ayıplamaz seni.

Bazı sahillerin serinliği
Ve unutulmayan ilk demet,
Çocuğum sana yalvarıyorum ;
Ellerin çirkinleşmeden dua et.

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

DAVET

Dörtnala gelip Uzak Asya'dan
Akdeniz'e bir kısrak başı gibi uzanan
Bu memleket bizim!

Bilekler kan içinde, dişler kenetli
ayaklar çıplak
Ve ipek bir haliya benzeyen toprak
Bu cehennem, bu cennet bizim!

Kapansın el kapıları bir daha açılmasın
yok edin insanın insana kulluğunu
Bu davet bizim!

Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür
Ve bir orman gibi kardeşçesine
Bu hasret bizim!

Nazım Hikmet RAN

UÇUN KUŞLAR

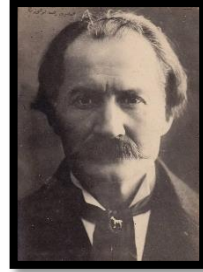
Uçun kuşlar uçun doğduğum yere;
Şimdi dağlarında mor sünbül vardır.
Ormanlar koynunda bir serin dere,
Dikenler içinde sarı gül vardır.

O çay ağır akar, yorgun mu bilmem?
Mehtabı hasta mı, solgun mu bilmem?
Yaslı gelin gibi mahzun mu bilmem?
Yüce dağ başında siyah tül vardır.

Orda geçti benim güzel günlerim;
O demleri anıp bugün inlerim.
Destan-ı ömrümü okur dinlerim,
İçimde oralı bir bülbül vardır.

Uçun kuşlar, uçun burda vefa yok;
Öyle akar sular, öyle hava yok;
Feryadıma karşı aks-i seda yok;
Bu yangın yerinde soğuk kül vardır.

Hey Rıza, kederin başından aşkın,
Bitip tükenmiyor elem-i aşkın,
Sende -derya gibi- daima taşkın,
Daima çalkanır bir gönül vardır.

Rıza Tevfik BÖLÜKBAŞI

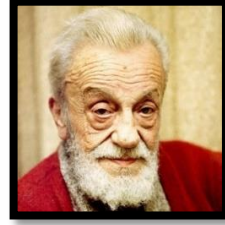
ŞARKIMIZ BİZİM

Kırılır da bir gün bütün dişliler,
Döner şanlı şanlı çarkımız bizim.
Gökten bir el yaşlı gözleri siler.
Şenlenir evimiz barkımız bizim.

Yokuşlar kaybolur çıkarız düze.
Kavuşuruz sonu gelmez gündüze.
Sapan taşlarının yanında füze,
Başka âlemlerle farkımız bizim.

Kurtulur dil, tarih, ahlak ve iman.
Görürler nasılmış, neymiş kahraman.
Yer ve gök su vermem dediği zaman,
Her tarlayı sular arkımız bizim.

Gideriz nur yolu izde gideriz.
Taş bağırda, sular dizde gideriz.
Bir gün akşam olur bizde gideriz.
Kalır dudaklarda şarkımız bizim.

Necip Fazıl KISAKÜREK

ANNE

İlk kundağın
Ben oldum, yavrum;
İlk oyuncağın
Ben oldum.

Acı nedir
Tatlı nedir... bilmezdin
Dilin damağın
Ben oldum.

Elinin ermediği
Dilinin dönmediği
Çağlarda, yavrum
Kolun kanadın
Ben oldum
Dilin dudağın
Ben oldum.

Belki kıskanırlar diye
Gördüklerini
Sakladım gözlerden
Gülücüklerini...
Tülün duvağın
Ben oldum!

Artık isterlerse adımları
Söylemesinler bana
'Onun Annesi' diyorlar...
Bu yeter sevgilim bu yeter bana!

Bir dediğini
İki etmiyeyim diye

Öyle çırpındım ki
Ve seni öyle sevdim sana
O kadar ısındım ki
Usanmadım, yorulmadım, çekinmedim
Gün oldu kırdın...
İncinmedim;
İlk oyuncağın
Ben oldum.. Yavrum
Son oyuncağın
Ben oldum...

Layık değildim
Layık gördüler
Annen oldum yavrum
Annen oldum!

Arif Nihat ASYA

ÇOCUK VE AĞAÇ

Çocuk, çok sevdi ağacı...
Verirdi ona, her kış
Çiçekleri olaydı!

Ağaç, çok sevdi çocuğu...
Öperdi altın saçlarından
Dudakları olaydı!

Ve ona öptürmek için,
Eğilirdi yerlere kadar;
Yanakları olaydı!

Dökerdi önüne hepsini
Gümüşten, altından, sedeften
Oyuncakları olaydı!

Ve çocuk gittikten sonra,
Böyle kalır mıydı ağaç?
Ne olurdu onunda
Bacakları olaydı,
Ayakları olaydı!

Arif Nihat ASYA